

Sygn. akt **IC 748/10**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKI

Dnia 12 sierpnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący **Sędzia Sądu Okręgowego Anna Cybulska**

Protokolant **sekretarz sądowy Jolanta Lisiowska**

po rozpoznaniu w dniu 7 sierpnia 2013 roku w Lublinie na rozprawie

sprawy z powództwa **W. D.**

przeciwko **(...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w K.**

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

I. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy: ugodę zawartą w dniu 15 września 1995 roku pomiędzy (...) Spółką (...) z siedzibą w K. a W. D. w sprawie IX GC 731/94 przed Sądem Wojewódzkim w Lublinie, opatrzoną klauzulą wykonalności postanowieniem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 6 marca 2002 roku, w części obejmującej:

- a. świadczenie główne w kwocie 8 500 (osiem tysięcy pięćset) złotych;
- b. koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1 500 (jeden tysiąc pięćset) złotych;

II. oddała powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od powoda W. D. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K. kwotę 3.747 (trzy tysiące siedemset czterdzieści siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. kosztami postępowania, od ponoszenia których powód był zwolniony, obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IC 748/10

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 1 października 2010 roku (data nadania) W. D. wniósł o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego – ugody sądowej zawartej przed Sądem Wojewódzkim w Lublinie sygn. akt IX GC 731/94 w dniu 15 września 1995 roku oraz postanowienia Sądu Okręgowego w Lublinie sygn. akt IX GCo 50/07 z dnia 21 czerwca 2007 roku, na podstawie których to powód zobowiązany jest do zapłaty na rzecz pozwanej (...) S.A.(...)K.kwoty 79 108 złotych z ustawowymi odsetkami w wysokości 232 823,68 złotych na dzień 7 maja 2010 roku oraz kosztami procesu w wysokości 2 118,70 złotych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 1 800 złotych oraz zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że jego zobowiązanie wygasło, z uwagi na przedawnienie wierzytelności wynikającej z pierwotnego tytułu wykonawczego, gdyż samo wystąpienie z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu nie przerywa biegu przedawnienia, gdyż nie zmierza bezpośrednio do zaspokojenia roszczenia. Podstawę prawną roszczenia stanowi art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. (pozew – k. 2-9).

W piśmie procesowym z dnia 12 grudnia 2012 roku (data nadania) powód ograniczył swoje żądanie do części obejmującej 77 608 złotych, a więc kwoty 67 608 złotych, która przedawniła się oraz kwoty 10 000 złotych, która została zapłacona przez powoda (pismo procesowego z dnia 11 grudnia 2012 r. – k. 282-289).

W odpowiedzi na pozew z dnia 13 grudnia 2010 roku (data nadania) strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu strona pozwana podniosła, że przedawnienie roszczenia nie nastąpiło, a ponadto zgłosiła zarzut nadużycia prawa przez powoda w rozumieniu art. 5 k.c. w odniesieniu do przedmiotowego zarzutu. Wobec bezzasadności zarzutu przedawnienia, powództwo powinno podlegać oddaleniu (odpowiedź na pozew – k 130-133).

Na rozprawie w dniu 25 marca 2013 roku strona powodowa podtrzymała swoje stanowisko, wniosła o pozbawienie w całości tytułu wykonawczego wykonalności ugody sądowej z uwagi na to, że 10 000 złotych zostało spłacone w dniu 12 kwietnia 2012 roku, natomiast roszczenie dotyczące 67 608 złotych przedawniło się. Ponadto wniósł o uwzględnienie w uzasadnieniu wyroku, że cytowana ugoda z 1995 roku nie obejmowała odsetek, wobec czego stanowiła tylko o kwocie głównej, zawartej w ugodzie (k. 308v).

Na rozprawie w dniu 25 marca 2013 roku powód cofnął powództwo (k. 309v).

W piśmie procesowym z dnia 28 marca 2013 roku (data nadania) powód cofnął stanowisko o cofnięciu powództwa i podtrzymał w całości dotychczas zajmowane stanowisko w sprawie (pismo procesowego z dnia 28 marca 2013 r. – k. 317-318).

Strony podtrzymywały swoje stanowisko w toku procesu.

Sąd Okręgowy w Lublinie postanowieniem z dnia 6 października 2010 roku w sprawie I C 748/10 zwolnił powoda od opłaty od pozwu ponad kwotę 1 000 złotych, zaś oddalił wniosek w pozostałej części (postanowienie – k. 31-33).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka akcyjna z siedzibą w K. jest następcą prawnym (...) spółki akcyjnej z siedzibą w K. (bezsporne).

W dniu 15 września 1995 roku między (...) spółką akcyjną Kopalnią (...) z siedzibą w K. a W. D. została zawarta ugoda sądowa o treści: „W. D. zapłaci (...) Spółce (...) w K. kwotę 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych) do dnia 30 września 1995 roku, a ponadto równowartość kwoty 37.600 zł (trzydzieści siedem tysięcy sześćset) w towarze w postaci drewna na potrzeby górnictwa według wynegocjowanych cen oraz uzgodnionych asortymentów w terminie do 20 grudnia 1995 r., a następnie spłaci również w towarze i na tych samych warunkach równowartość kwoty 15.000 zł (piętnaście tysięcy zł) do końca I kwartału 1996 roku i równowartość kwoty 15.008 zł (piętnaście tysięcy osiem złotych) do końca II kwartału 1996 r. Ponadto pozwany zapłaci stronie powodowej kwotę 1.500 zł (jeden tysiąc pięćset zł) w terminie do 30 września 1995 r. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Powód oświadcza, że treść niniejszej ugody wyczerpuje jego roszczenia w niniejszej sprawie”. Postanowieniem z dnia 15 września 1995 roku w sprawie IX GC 731/94 Sąd Wojewódzki w Lublinie umorzył postępowanie.

Po zawarciu ugody powód nie uiszczył we wskazanym w niej terminie należności. Twierdził, że nie docierały do niego wezwania do zapłaty. Co do dostawy drewna wskazał, że podjął taką próbę, jednakże kopalnia nie przyjęła dostawy, bowiem nie wiadomo jak należy dostawę zaksięgować oraz stwierdzono, że spółka ma pełne magazyny (wyjaśnienia potwierdzone w trybie art.. 299kpc k.198v-199, 309)

Dnia 27 lutego 2002 roku do Sądu Okręgowego w Lublinie wpłynął wniosek wierzyciela o nadanie przedmiotowej ugodzie klauzuli wykonalności. W dniu 6 marca 2002 roku nadano przedmiotowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności (dowód: wniosek o nadanie klauzuli wykonalności – k. 80, protokół z dnia 15 września 1995 r.

wraz z klauzulą wykonalności – k. 81-83, postanowienie Sądu Wojewódzkiego w Lublinie z dnia 15 września 1995 r. w sprawie IX GC 731/94 – k. 88 akt sądowych w sprawie IX GC 731/94).

W dniu **26 lipca 2002** roku do Komornika przy Sądzie Rejonowym w Białej Podlaskiej wpłynął wniosek o wszczęcie egzekucji **kwoty 10.000zł należności głównej**, 1.500zł kosztów procesu, 50 zł kosztów klauzuli oraz 2.000zł kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym – na podstawie tytułu egzekucyjnego w postaci ugody sądowej zawartej przed Sądem Wojewódzkim w Lublinie z dnia 15 września 1995 roku w sprawie IX GC 731/94. Postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2003 roku w sprawie Km 672/02 Komornik przy Sądzie Rejonowym w Białej Podlaskiej umorzył postępowanie egzekucyjne z uwagi na jego bezskuteczność (dowód: wniosek egzekucyjny – k. 1 akt komorniczych w sprawie Km 672/02, pismo z dnia 16 stycznia 2003 r. – k. 11 akt komorniczych w sprawie Km 672/02, postanowienie Komornika Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 11 kwietnia 2003 r. w sprawie Km 672/02 – k. 13 akt komorniczych w sprawie Km 672/02).

Dnia 15 czerwca 2007 roku (...) spółka akcyjna Oddział KWK (...) z siedzibą w K. wniosła o nadanie klauzuli wykonalności ugodzie zawartej przed Sądem Okręgowym w Lublinie z dnia 15 września 1995 roku na rzecz następcy prawnego (...) spółki akcyjnej. Postanowieniem z dnia 21 czerwca 2007 roku w sprawie IX GCo 50/07 Sąd Okręgowy w Lublinie nadał klauzulę wykonalności przedmiotowej ugodzie na rzecz (...) spółki akcyjnej Oddział KWK (...) z siedzibą w K., na którą przeszły uprawnienia dotychczasowego wierzyciela (...) spółki akcyjnej KWK (...) z siedzibą w K. oraz zasądził od W. D. na rzecz wierzyciela kwotę 127 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

W dniu **22 czerwca 2007** roku do Komornika przy Sądzie Rejonowym w Białej Podlaskiej wpłynął wniosek o wszczęcie egzekucji **77.608 zł należności głównej z odsetkami od dnia 1.01.1997 roku do dnia zapłaty**, 1.500zł kosztów zastępstwa, 56zł kosztów postępowania klauzulowego oraz kosztów postępowania egzekucyjnego wszczętego na podstawie niniejszego wniosku - w oparciu o wskazany tytuł wykonalności. Przedmiotowe postępowanie egzekucyjne zostało umorzone, gdyż egzekucja przeciwko W. D. okazała się bezskuteczna (dowód: wniosek o nadanie klauzuli wykonalności – k. 2-3 akt sądowych w sprawie IX GCo 50/07, postanowienie Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 21 czerwca 2007 r. w sprawie IX GCo 50/07 – k. 20-21 akt sądowych w sprawie IX GCo 50/07, wniosek egzekucyjny – k. 1-2 akt komorniczych w sprawie Km 669/07, zawiadomienie o bezskutecznej egzekucji – k. 36 akt komorniczych w sprawie Km 669/07, postanowienie Komornika Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie Km 669/07 – k. 38 akt komorniczych w sprawie Km 669/07).

W dniu **2 marca 2010 roku** do Komornika przy Sądzie Rejonowym w Białej Podlaskiej wpłynął wniosek o wszczęcie egzekucji **należności głównej 79.108zł wraz z ustawowymi odsetkami naliczonymi od dat wskazanych w ugodzie**, 294,70zł kosztów bezskutecznej egzekucji a w tym 50zł kosztów zastępstwa procesowego, 24zł kosztów wydania tytułów wykonawczych oraz kosztów postępowania egzekucyjnego z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym o których przyznanie pełnomocnik wniósł – na podstawie tytułu wykonawczego w postaci ugody zawartej przed Sądem Wojewódzkim w Lublinie w dniu 15 września 1995 roku opatrzonej klauzulą wykonalności z dnia 6 marca 2002 roku postanowieniem sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 21 czerwca 2007 roku. **Komornik Sądowy wszczął postępowanie egzekucyjne** przeciwko W. D. jako dłużnikowi **następujących należności: 79 107 złotych z tytułu należności głównej, 231.978,42 złotych z tytułu odsetek na dzień 7 kwietnia 2010 roku, 318,70 złotych tytułem kosztów sądowych, 1 800 złotych tytułem kosztów adwokackich oraz 46 750 złotych tytułem kosztów egzekucyjnych**. Postanowieniem z dnia 24 grudnia 2012 roku w sprawie Km 289/10 postępowanie egzekucyjne zostało przekazane według właściwości Komornikowi przy Sądzie Rejonowym w Radzynie Podlaskim (dowód: zawiadomienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego – k. 13, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z nieruchomości – k. 306-307, wniosek egzekucyjny – k. 1-3 akt komorniczych w sprawie Km 289/10, postanowienie Komornika przy Sądzie Rejonowym w Białej Podlaskiej z dnia 24 grudnia 2012 r. w sprawie Km 289/10 – k. 160 akt komorniczych w sprawie Km 289/10).

Strony w toku niniejszego procesu strony rozpoczęły negocjacje ugodowe, których celem miało być wykonanie ugody sądowej zawartej w dniu 15 września 1995 roku (dowód: pisma – k. 241, 243, 249-250, 254-255, 260-264, 276, 293).

Pismem z dnia 29 marca 2012r. pełnomocnik pozwanego w nawiązaniu do stanowiska ze stycznia 2012r. wskazał, że warunkiem ewentualnej ugody jest dokonanie wpłaty w wysokości 50% pretensji głównej tj. kwoty 38.804zł na wskazany rachunek bankowy.(k.249)

W. D. dokonał wpłaty kwoty 10 000 złotych na rzecz (...) spółki akcyjnej 12 kwietnia 2012 roku. Informację o tym Sąd powziął na rozprawie w dniu 2 lipca 2012r. zaś dowód wpłaty przedłożony został 2 sierpnia 2012r(k.239-240). Pełnomocnik pozwanego w piśmie z dnia 14.08.12r. zaprzeczył, że strona pozwana otrzymała od powoda w/w kwotę (k. 248), zaś na ponowne wezwanie Sądu wskazał, że istotnie kwota taka wpłynęła, zaś służby finansowe Kopalni zarachowały ją na poczet kosztów postępowania (postanowienie k.267 i pismo k.270) co pozostaje w sprzeczności z treścią pisma pozwanego z dnia 17.04.2012 roku z którego wynika, że powyższa wpłata została zaliczona na pretensję główną w wysokości 1 728,30 złotych, koszty sądowe w kwocie 1 500 złotych, koszty związane z uzyskaniem klauzuli wykonalności w łącznej kwocie 177 złotych oraz koszty zastępstwa procesowego w niniejszej sprawie i koszty egzekucyjne w łącznej kwocie 6 594,70 złotych (dowód: dowód wpłaty – k. 240, pismo z dnia 17 kwietnia 2012 r. – k. 293).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych powyżej dowodów.

Dokumenty złożone do akt sprawy, w tym dowody z akt komorniczych w sprawach Km 672/02, Km 669/06 i Km 289/10 oraz akt sądowych w sprawach IX GC 731/94 i IX GCo 50/07 stanowiły podstawę ustaleń faktycznych w całości. Zostały one sporządzone prawidłowo pod względem formalnym przez właściwe organy w ramach przyznanych im kompetencji. Nie były również kwestionowane przez strony procesu w zakresie ich wiarygodności i autentyczności.

Dowód z przesłuchania powoda W. D. (k. 198v-199, 309-309v) nie wniósł istotnych elementów do sprawy. Powód przyznał, że nie uiszczył kwoty wynikającej z zawartej ugody. Pozostałe jego zeznania zostały pominięte przy dokonywaniu ustaleń faktycznych. Po pierwsze, nie znalazło potwierdzenia w materiale dowodowym twierdzenie, jakoby brat ww. przejął jego zobowiązanie i podjął próby dostarczenia drewna stronie pozwanej w celu wykonania warunków ugody sądowej z 1995 roku. W ocenie Sądu brak, zatem podstaw do przyjęcia, że takie próby były podejmowane. Ponadto Sąd odmówił przyznania waloru wiarygodności tym zeznaniom w zakresie tego, że W. D. nie otrzymywał pisma w związku z postępowaniem egzekucyjnym prowadzonym w 2002 roku przeciwko niemu. Jak bowiem wynika z dokumentacji komorniczej W. D. odebrał osobiście zawiadomienie o wszczęciu egzekucji, co potwierdził własnoręcznym podpisem (k. 9 akt komorniczych w sprawie Km 672/02). W tej sytuacji powyższych zeznań nie można było przyjąć do podstawy ustaleń faktycznych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w zakresie żądania pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego, co do należności głównej w wysokości 8 500 złotych oraz co do kosztów sądowych w wysokości 1 500 złotych. W pozostałym zakresie, jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

W realiach niniejszej sprawy powód, jako podstawę prawną żądania pozwu wskazał art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. Zgodnie z powołanym przepisem dłużnik może w drodze procesu żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane, gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

W pierwszej kolejności podnieść należy, że nie zasługuje na uwzględnienie zarzut przedawnienia podniesiony przez powoda. Nie można, bowiem uznać, żeby w realiach niniejszej sprawy doszło do przedawnienia zobowiązań wynikających z ugody sądowej zawartej między stronami przed Sądem Wojewódzkim w Lublinie. Przedmiotowa ugoda została zawarta w dniu 15 września 1995 roku, a zatem w tym przypadku zastosowanie znajdzie 10-letni termin przedawnienia. Zgodnie, bowiem z art. 125 § 1 zd. 1 k.c. roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu

lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd, przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. W związku z tym przedmiotowe roszczenie uległoby przedawnieniu z upływem 15 września 2005 roku.

W ocenie Sądu, rację ma strona pozwana, która podnosi, że w niniejszej sprawie doszło do przerwania biegu terminu przedawnienia. Na podstawie art. 123 § 1 k.c. pkt 1 bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo (art. 124 § 1 k.c.).

Strona pozwana w dniu 27 lutego 2002 roku wystąpiła do Sądu Okręgowego w Lublinie (data wpływu) z wnioskiem o nadanie tytułowi egzekucyjnemu w postaci ugody sądowej zawartej przed Sądem Wojewódzkim w Lublinie klauzuli wykonalności. Sąd Okręgowy w Lublinie nadał przedmiotowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności w dniu 6 marca 2002 roku. W tym miejscu odnieść należy się do podnoszonego przez powoda twierdzenia, jakoby samo złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności nie przerywało biegu terminu przedawnienia, a taki skutek odnosi dopiero złożenie wniosku o wszczęcie egzekucji. W orzecznictwie prezentowany jest zarówno pogląd, prezentowany przez powoda (zob. wyrok SN z 24.09.1971 r., II CR 358/71, LEX nr 6990; wyrok SN z 22.02.1973 r., III PRN 111/72, OSNC1974, nr 1, poz. 12; uchwała SN z 20.02.1974 r., III CZP 2/74, OSNC 1975, nr 2, poz. 18; wyrok SN z 4.08.1977 r., IV PR 160/77, LEX nr 7975; wyrok SN z 30.07.2003 r., II CKN 363/01, LEX nr 82280), jak i stanowisko odmienne, na podstawie, którego złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu przerywa bieg terminu przedawnienia w rozumieniu art. 123 k.c. (zob. postanowienie SN z 28.01.1970 r., I PZ 2/70, LEX nr 6658; uchwała SN z 16 stycznia 2004 r., III CZP 101/03, OSNC 2005, nr 4, poz. 58; wyrok SN z 23.01.2008 r., V CSK 386/07, LEX nr 361473; wyrok SN z 4.10.2012 r., I CSK 90/12, LEX nr 1250551; tak również M. Pyziak-Szafnicka [w:] Kodeks cywilny. Część ogólna, red. M. Pyziak-Szafnicka, Warszawa-Kraków 2009, s. 1079; K. Zawada, Przerwanie biegu przedawnienia roszczenia przez złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności [w:] Rozprawy prawnicze. Księga pamiątkowa Profesora Maksymiliana Pazdana, red. L. Ogiegło, W. Popiołek, M. Szpunar, Kraków 2005, s. 1527-1531).

W ocenie Sądu zasadne jest uznanie, że samo złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu prowadzi do przerwania biegu terminu przedawnienia. Rację ma, bowiem SN, który w uzasadnieniu wyroku z 17.12.2004 r. (II CK 276/04, LEX nr 284135) wskazał, że „literalna wykładnia tego przepisu (art. 123 § 1 pkt 1 k.c. – przyp. SO) (...) prowadziłaby do przypisania ustawodawcy nieracjonalnego działania. Nie można, bowiem przyjąć, by jego wolą było dopuszczenie do przedawnienia roszczenia w czasie postępowania klauzulowego, na czas trwania którego wierzyciel nie ma wpływu. Postępowanie to może ulegać wydłużeniu, zwłaszcza w razie wniesienia środka odwoławczego. Wykładnia literalna stanowiłaby też wyłom od zasady, według której przedawnienie nie może biec, jeżeli uprawniony nie ma możliwości realizowania roszczenia”. W związku z tym przez czynnością przedsięwziętą „bezpośrednio” w rozumieniu powołanego przepisu rozumieć należy również złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności, gdyż uzyskanie tytułu wykonawczego stanowi konieczny element poprzedzający złożenie skutecznego wniosku o wszczęcie egzekucji. Ponadto pogląd ten jest uzasadniony racjami celowościowymi, jeśli zważy się interes wierzyciela, który aktywność związaną z uzyskaniem tytułu wykonawczego jest zmuszony podjąć, z uwagi na zachowanie dłużnika, niespełniającego dobrowolnie wymagalnego długu.

Należy, zatem przyjąć, że samo złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności jest czynnością zmierzającą bezpośrednio w celu zaspokojenia roszczenia w rozumieniu art. 123 § 1 pkt 1 k.c., co prowadzi do wniosku, że trafnie strona pozwana podniosła, iż doszło z tą chwilą do przerwania terminu przedawnienia, który rozpoczął swój bieg na nowo. Biorąc pod uwagę okoliczność, że pozew w niniejszym postępowaniu został nadany w dniu 1 października 2010 roku, prowadzi to do wniosku, iż nie upłynął 10-letni termin przedawnienia, który swój bieg rozpoczął od początku w chwili złożenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności, z uwagi na skuteczne jego przerwanie. Bieg terminu przedawnienia przerwany również został przez złożony wniosek egzekucyjny w sprawie Km 672/02.

Wobec niezasadności zarzutu przedawnienia, należy uznać brak podstawy do pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w zakresie kwoty 67 608 złotych o ile uznać by zasadność dochodzenia takiej kwoty, o czym mowa będzie poniżej.

W ocenie Sądu zasadne jest jednak pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w części. Nie budzi wątpliwości, że kwota 10.000 zł została uiszczona przez powoda w toku niniejszego postępowania, co zostało ostatecznie potwierdzone przez stronę pozwaną, przy czym rozbieżności pojawiły się w zakresie zarachowania niniejszej kwoty na wymagalny dług. Powód zapłacił bowiem kwotę 10 000 złotych, wskazując w tytule przelewu „WARUNKI UGODY I C 748/10 – SO LUBLIN ” (k. 240), a zatem sygnaturę aktualnego postępowania. Strona pozwana zaliczyła zaś przedmiotową kwotę jedynie w kwocie 1 728,30 złotych na roszczenie główne, zaś w pozostałym zakresie na koszty sądowe (1 500 złotych) oraz koszty egzekucyjne i koszty zastępstwa procesowego z niniejszego postępowania (6 594,70 złotych - pismo k.293).

Zgodnie z art. 451 § 1 k.c. dłużnik mający względem tego samego wierzyciela kilka długów tego samego rodzaju może przy spełnieniu świadczenia wskazać, który dług chce zaspokoić. Jednakże to, co przypada na poczet danego długu, wierzyciel może przede wszystkim zaliczyć na związane z tym długiem zaległe należności uboczne oraz na zalegające świadczenia główne. Jeżeli jednak dłużnik nie wskazał, który z kilku długów chce zaspokoić, a przyjął pokwitowanie, w którym wierzyciel zaliczył otrzymane świadczenie na poczet jednego z tych długów, dłużnik nie może już żądać zaliczenia na poczet innego długu (art. 451 § 2 k.c.). Wprawdzie w sposób co najmniej „nieudolny” wskazał powód tytuł zapłaty, niemniej jednak nie powinno być nastręczać stronie pozwanej większego problemu zarachowanie tej kwoty, skoro pertraktacje ugodowe między stronami trwały co najmniej od stycznia 2012r a pozwany jako warunek wskazywał w pierwszej kolejności uiszczenie pretensji głównej. Jak wskazuje lektura ugody należnością główną jest kwota 10.000zł a nie kwota 77.608zł (vide pismo pozwanego k.249) czy kwota podawana we wnioskach pozwanego o wszczęcie egzekucji(k.2 akt komorniczych Km 32/13[289/10] i k.1 akt komorniczych Km 669/07). Z ugody wyraźnie wynika, że powód zobowiązał się do dostarczenia towaru o określonej wartości i w określonym terminie a nie zapłaty odpowiednio 37.600zł, 15.000zł i 15.008zł. Z ugody nie wynika również obowiązek zapłaty odsetek !!! Ugoda stanowi jedynie tytuł wykonawczy na kwotę 10.000zł i kwotę 1.500zł kosztów zastępstwa procesowego. Ubocznie dodać należy, że co najmniej problematyczne w oparciu o przedmiotowy tytuł wykonawczy może okazać się również egzekwowanie dostawy drewna z uwagi na nieokreślenie w ugodzie rodzaju, jakości i ilości drewna, co jak wykazało to postępowanie wywołuje już między stronami spór w tym zakresie.

Nie może budzić wątpliwości prawidłowość zarachowania przez stronę pozwaną uiszczonej kwoty w pierwszej kolejności na poczet kosztów sądowych wynikających z ugody sądowej w kwocie 1 500 złotych, stanowią one bowiem zaległe należności uboczne i w tym zakresie wierzyciel mógł skutecznie dokonać zaliczenia tej zaległości. Jak podniósł SN w uzasadnieniu wyroku z 16.02.2012 r. (IV CSK 233/11, LEX nr 1164748) „w przypadku istnienia jednego długu wraz z należnościami ubocznymi, nawet gdyby dłużnik, spełniając świadczenie, wyraźnie stwierdził, że spłaca należność główną, wierzyciel nie byłby tym wyborem związany i mógłby zaliczyć wpłatę na należności uboczne (...). Art. 451 § 1 k.c. statuuje, bowiem prawo wierzyciela do zaspokojenia w pierwszej kolejności należności ubocznych”. Prowadzi to zatem do konstatacji o prawidłowości postępowania strony pozwanej w tym zakresie.

Odmienne należy ocenić kwestię zaliczenia przez ww. kwoty 6 594, 70 złotych z tytułu kosztów egzekucyjnych i kosztów zastępstwa z tego postępowania (1800zł). Jak bowiem wskazał SN w wyroku z 7.06.2002 r. (IV CKN 1155/00, „Biuletyn SN” 2003, nr 2, poz. 10) „koszty egzekucyjne nie są należnością uboczną w rozumieniu art. 451 k.c., lecz odrębnym długiem, który powstaje w związku z podjęciem czynności egzekucyjnych”. W ocenie Sądu zasadnie, zatem podnosi powód, że w zakresie dokonanej wpłaty wygasło zobowiązanie. Biorąc pod uwagę, że z treści ugody sądowej z 1995 roku wynika zobowiązanie powoda do zapłaty kwoty 10 000 złotych tytułem należności głównej oraz 1 500 złotych tytułem kosztów sądowych, należy uznać, że wobec zapłaty dokonanej w toku niniejszego postępowania, zasadne jest pozbawienie wykonalności tytułu egzekucyjnego w całości w zakresie kosztów sądowych (1 500 złotych) oraz co do 8 500 złotych w zakresie należności głównej (10 000 złotych – 1 500 złotych). Zupełnie niezrozumiałym jest stanowisko

strony pozwanej o zaliczeniu części dokonanej wpłaty na koszty zastępstwa procesowego dla pełnomocnika z niniejszego postępowania w momencie gdy postępowanie to było jeszcze w toku (pismo k.293).

W pozostałej części powództwo podlegało oddaleniu wobec bezskuteczności zarzutu przedawnienia zgłoszonego przez powoda i wobec faktu, że przedmiotowy tytuł wykonawczy nie uprawniał do egzekwowania kwot odsetek, kwoty należności głównej powyżej 10.000zł, przy czym ostatnie winno być podnoszone w postępowaniu egzekucyjnym.

Na rozprawie w dniu 25 marca 2013 roku, pełnomocnik powoda cofnął roszczenie. Sąd zamknął rozprawę i wezwał stronę pozwaną do zajęcia stanowiska w kwestii cofnięcia(pełnomocnik pozwanego nie stawiał się na żaden termin rozprawy a zatem o zajęcie każdego stanowisko Sąd zmuszony był zwracać się do pozwanego pisemnie). Stanowisko pozwanego nie znane było Sądowi w dacie, w której miał być ogłoszony wyrok. Było to przyczyną otwarcia rozprawy w dniu 8 kwietnia 2013r..

Pismem z dnia 28 kwietnia 2013r. pełnomocnik powoda poinformował Sąd o zmianie stanowiska procesowego,, że cofa wyrażone na rozprawie stanowisko o cofnięciu pozwu”. Informacja ta dotarła do Sądu 28 marca (k.312 i 325). W tej samej dacie stanowisko to faxem otrzymała strona pozwana. W tej sytuacji uznać należy, że zmiana stanowiska procesowego powoda znana była przed „wyrażeniem zgody na cofnięcie pozwu”, dlatego zgodę tę uznać należy za bezprzedmiotową. Oświadczenie o cofnięciu pozwu skierowane było do drugiej strony procesu i odwołane zostało w czasie, gdy strona pozwana nie miała jeszcze wiedzy o cofnięciu pozwu, a zatem nie naraziło to pozwanego na jakiegokolwiek negatywne konsekwencje. Sąd uznał „odwołanie cofnięcia” za skuteczne i wydał merytoryczne rozstrzygnięcie.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu uzasadnia treść art. 98 § 1, 3 i 4 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c. W ocenie Sądu zasadne jest zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej zwrotu kosztów procesu w całości. Należy, bowiem zauważyć, że w chwili wniesienia pozwu powództwo było bezzasadne, a dopiero okoliczności zaistniałe w toku niniejszego postępowania, przejawiające się w uiszczeniu części zobowiązania przez W. D., doprowadziły do aktualizacji jego powództwa w części. W związku z tym należy uznać, że zwrotowi podlegają koszty procesu w całości, na które składają się kwota 3 600 złotych (§ 6 punkt 6 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu, t.jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 490), powiększona o kwotę 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz koszty postępowań wadkowych tj. opłaty od zażalenia 30zł i 100zł –opłata za skargę (punkt III wyroku).

W punkcie IV wyroku Sąd, mając na względzie treść art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku (t.jedn.: Dz.U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 z późn. zm.) przejął na rachunek Skarbu Państwa nieuiszczoną opłatę sądową w części, w jakiej powód był od niej zwolniony.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.